

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det, som SF foreslår her, er, at nu skal vi lægge alverdens oplysninger frem; vi skal simpelt hen smide alle de oplysninger, SKAT har om borgerne, ud på internettet. Forslaget kommer kun ganske få uger efter, at SF var dybt bekymret over, at et lille hjørne som folks bidrag til velgørende foreninger skulle kunne registreres af SKAT, som er vant til at håndtere oplysninger i fortrolighed, og det viser bare, at SF er fuldstændig ude af proportioner og ude af trit med de holdninger, man plejer at have til området.

Jeg er af den opfattelse, at når vi beder folk om selv at angive deres økonomi, deres indkomstforhold og deres fradragsforhold, og vi beder dem om selv at give os alle oplysningerne, så skylder vi dem også at behandle oplysningerne i fortrolighed. Og den fortrolighed går altså ikke ud på, at man lægger dem ud på internettet, den går ikke ud på, at alverdens ugeblade og andre skal kunne snage i, hvor meget man har haft i indkomst, og hvor meget man har betalt i skat.

Kl. 10.15

Hr. Morten Homann ved jo godt, at skattesystemet er indrettet sådan, at selv om man har en indkomst, kan der bl.a. på grund af afskrivninger og fremføring af lidt underskud eller andet godt være år, hvor skattebetalingen er lav. Det kan man ikke lægge frem uden at gå meget, meget dybt ned i en masse komplicerede ting, og så får man et system, som ikke giver oplysning, men giver forvirring.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan ikke genkende den dybe bekymring, som skatteministeren refererer SF for i forbindelse med lovforslaget før jul. Vi er generelt meget lidt bekymrede mennesker, vi er glade og optimistiske, og det gjaldt også i forbindelse med det lovforslag, så det ved jeg ikke hvor skatteministeren har fra.

Der er en ordening, som fungerer i adskillige af vore nabolande, bl.a. i Sverige. Forslaget her er modelleret meget efter den norske model, som efter mine oplysninger fungerer til bred tilfredshed. Man kan have nogle af de samme problemstillinger om fremførsel af underskud osv., som skatteministeren nævner, men man kan alligevel håndtere dem, og vurderingen er, at det er noget, som har en præventiv virkning over for skattesnyd, så hvorfor så se spørgsmål? Hvorfor

male fanden på væggen, hvis der faktisk er en ordening, som fungerer i et af vore nabolande, og som vi uden større problemer kan kopiere til en moderne løsning, som passer ind i et system med mere og mere offentlighed?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Hr. Morten Homann kan have ret i, at i Norge har de et system, der fungerer, men at man har et sådant system andre steder, er jo ikke et argument for at indføre det her.

Jeg synes, hr. Morten Homann skøjter helt hen over det, der er kernen i spørgsmålet: Skal private personers private oplysninger ligge frit tilgængeligt på internettet? Skal vi bede folk om at lægge deres økonomiske forhold ud, så alle kan sidde og snage i dem? Ønsker vi at bevare privatlivets fred? Ønsker vi at bevare folks ret til at have deres egen økonomi for sig selv, uden at de skal kigges over skulderen af hr. Morten Homann, af Se og Hør og af andre, der kunne have interesse i at forholde sig til, hvad naboen eller genboen eller den tidligere kæreste måtte have tjent? Ønsker man at beskytte privatlivets fred, eller vil man have et snagesamfund som det, SF lægger op til? Regeringens svar er klart: Vi ønsker at beskytte borgernes privatliv.

Formanden:

Tak til skatteministeren. Så er det hr. Kim Andersen som ordfører.

Kim Andersen (V):

Jeg skal med samme gøre det klart, at Venstre ikke kan støtte det beslutningsforslag, vi her har til behandling, og som er fremsat af SF; jeg kan for så vidt blot henvise til den meget grundige og seriøse redegørelse, som skatteministeren netop har afgivet – en redegørelse og en begrundelse, som indeholdt mange aspekter, som vi fuldt ud tilslutter os.

Men jeg vil gerne føje til, at jeg faktisk er forundret – ja, dybt forundret – over, at SF kan fremsætte et forslag som det her. Det er jo i virkeligheden dybt, dybt reaktionært, gammeldags og udtryk for et ønske om at kunne kontrollere hinanden – ikke på et seriøst, sagligt og lovbundet grundlag, men ud fra den laveste fællesnævner, ud fra hensynet til hvordan man kan snage i hinandens forhold, båret af misundelse, baseret på, at man skal kunne komme efter naboen, efter tanten og efter arbejdskollegaen ved at angive. Dybt, dybt, usympatisk.